

ដំណើរកម្សាន្តដ៏អស្ចារ្យ

អ្នកនិពន្ធ គឹម អានអុណ
វិចិត្រករ សៀក សុភាព

នៅមាត់ព្រែកមួយ ទីតុអធុរកម្មអង្គុយក្រៀមក្រំ។
រីកា ជាប្អូនស្រីដ៏ដូនមួយ បបួលគេលេងបាល់។
ទីតុ នៅស្ងៀម រួចដកទូរស័ព្ទពីហោប៉ៅមកលេង។
រីកា សួរ៖ ម៉េចលួចទូរស័ព្ទម៉ាកបងមកលេងអីចឹង ?
ទីតុ មិនតប រួចលេងបន្ត។

មិនយូរប៉ុន្មាន មេឃខ្មៅជាសមានផ្ការន្ទះ និងផ្ដេកបន្ទោរភ្លៀបភ្លៀតៗ។ រីកា ស្ទុះដណ្ដើមទូរស័ព្ទ
មកបិទ៖ បងទីតូ! ការប្រើទូរស័ព្ទ ឬជ្រកក្រោមដើមឈើ ពេលភ្លៀងមានគ្រោះថ្នាក់ណាស់។
ទីតូ មានមិនស្ដាប់។ ពួកគេក៏ប្រទាញប្រទង់ដណ្ដើមទូរស័ព្ទគ្នា។ ចៃដន្យដែលពួកគេក៏ចុចចំ
ប៊ូតុងមួយ។

សួរន្ទះមួយលាន់ឮយ៉ាងខ្លាំង។ មេឃប្រែជាងងឹតស្លុប។
ពន្លឺចម្លែកមួយចុះពីលើមេឃ។ ភ្លាមនោះយានចម្លែកមួយ
លេចឡើង លាន់សន្លឹក។ គ្រប់គ្នាផ្អើលព្រោះឃើញសត្វ
ចម្លែកបែតងមួយដើរចេញមក។
អ្នក! មនុស្សភពក្រៅ និងថាសហោះ!!!

អេលាន និយាយ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ អេលាន។ ខ្ញុំចង់ហោះកម្សាន្ត។ តើឯងទៅជាមួយខ្ញុំទេ ?
ទីតូ ងក់ក្បាលដើរទៅរក អេលាន។ រីកា ចាប់ដៃគេយាត់។
ទីតូ មុខមាំ៖ ឯងគួរឲ្យធុញណាស់! ខ្ញុំចង់ដើរលេង! ដឹងទេ ម៉ាក់ខ្ញុំគ្មានពេលជូនខ្ញុំដើរលេងទេ។
បន្ទាប់មក ទីតូ រត់ចូលយានថាសហោះ។
រីកា និងកូនឆ្កែរត់ចូលតាមដោយទាំងអំពិលអំពែលមួយទៅដែរ។

អេលាន វាសដៃលើអេក្រង់មួយ។ ទ្វារយានបិទដោយស្វ័យប្រវត្តិ រួចចេញដំណើរ។
ទីតុ សួរ រីកា៖ ឯងមកធ្វើអី ប្រយ័ត្នប៉ាម៉ាក់ឯងរកមិនឃើញ?
នាងតបដោយម៉ឺងម៉ាត់៖ ចុះបងឯងវិញ ... ប៉ាម៉ាក់បងគិតយ៉ាងម៉េច?

ពួកគេបានឃើញទិដ្ឋភាពព្រែក ស្ទឹង បឹង ទន្លេ និងសមុទ្រ។
ផុតពីនោះ គេឃើញភូមិ ផ្លូវថ្នល់ និងទីក្រុង។
ទឹក លាន់មាត់៖ ពិតជាអស្ចារ្យណាស់!
រីកា សួរកូនឆ្កែ៖ ឯងកើតអីហ្នឹង ?
ប្រហែលជាឯងពុលយានថាសហោះហើយ !

ពួកគេមើលឃើញផែនដីពណ៌ខៀវ។
អេលាន ប្រាប់៖ យានហោះឡើងដល់លំហអវកាស។
រីកា រំភើប៖ អូ! ខ្ញុំមិនដែលឃើញទេ។
ទីតូ បន្ថែម៖ ពិតជាស្អាតណាស់!

ទិតុ ទាញទូរស័ព្ទមកថតរូប។
ភពនានាបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងច្បាស់។
បន្ទាប់មក ព្រះអាទិត្យយ៉ាងធំកំពុងឆេះខ្ស័យ។

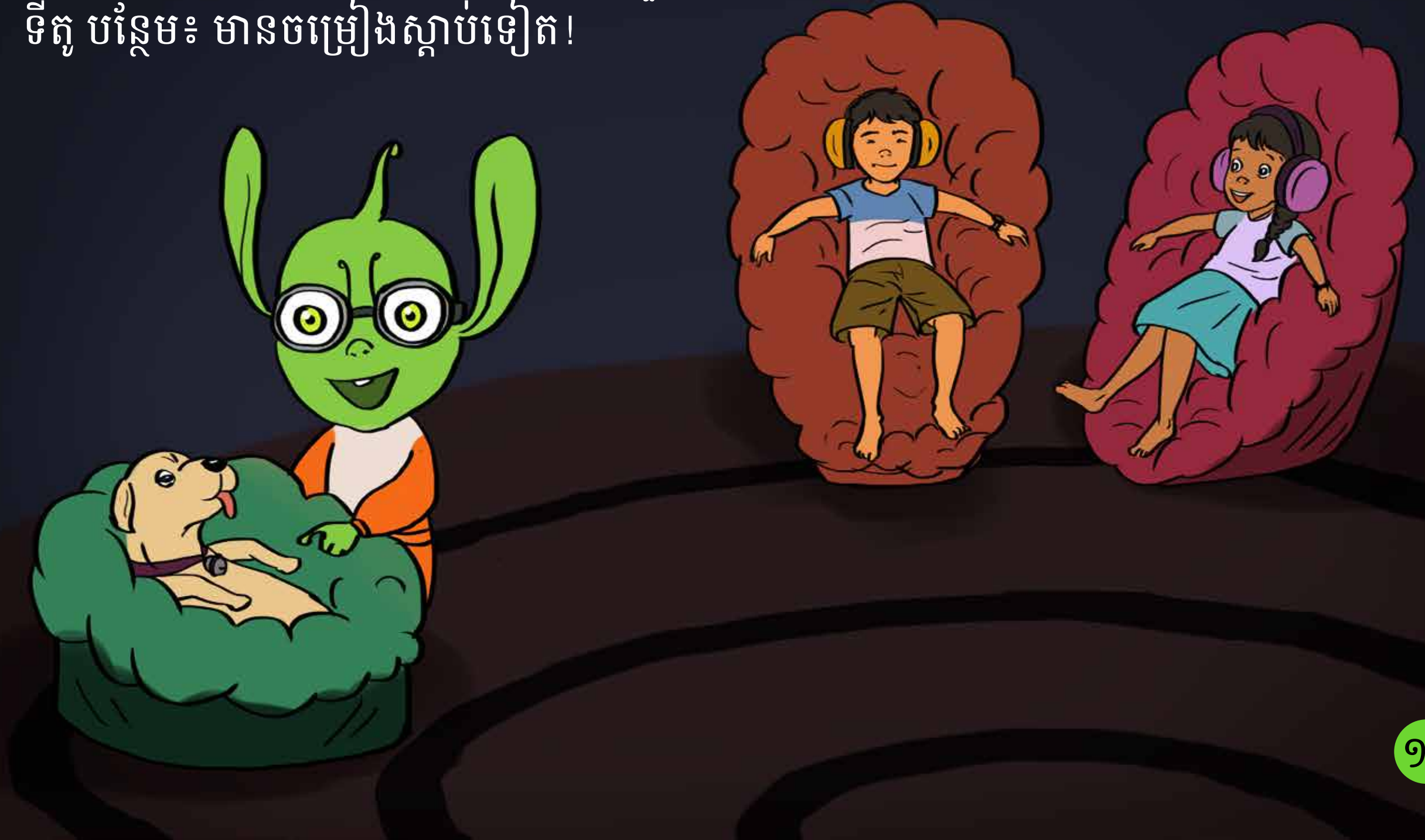
អេលាន ផ្ទាត់ម្រាមដៃ រួចនិយាយដោយមោទនភាព៖
ស្ងាត់ៗ ... ចាំមើលថាមានអីអស្ចារ្យទៀត!
គេប៉ះគន្លឹះមួយៗ ផ្ទាំងអេក្រង់មួយនៅមុខទីតូបង្ហាញរូបភាព។
ពួកគេឃើញសកម្មភាពមនុស្សភពក្រៅជាច្រើន។

អេលាន វាសអេក្រង់មួយទៀត។ ផ្ទាំងអេក្រង់ធំមួយកំពុងបញ្ចាំងវីដេអូតុក្កតា។
អេលាន អ្នក៖ រឿងតុក្កតាអីក៏មានដែរ។ ពួកឯងអាចសាកចុចមើលតាមចិត្ត។
ទីតូ ចុចមើលរឿងមួយ។
រីកា ប្រកែក៖ ខ្ញុំចង់មើលអានេះវិញ។

អេលាន ឃើញកូនផ្កាកាន់តែមិនស្រួលខ្លួន។
គេក៏ប្រាប់៖ ឯងសម្រាកទៅក្រែងបានធូរស្រាល។
អេលាន វាសអេក្រង់មួយ។ សាឡុងទំនើប និងកាសចម្រៀងលេចឡើងភ្លាមៗនៅមុខពួកគេ។
រីកា សរសើរ៖ ទីនេះកន្លែងសម្រាកស្រួលខ្លួនមែនទែន។
ទីតូ បន្ថែម៖ មានចម្រៀងស្តាប់ទៀត!

សម្រាកបន្តិច។ អេលាន ចុចគន្លឹះមួយទៀត។
ម៉ាស៊ីនបញ្ជាក់អាហាររាងមីកលេចឡើង។
ដៃមីកមួយចាប់បញ្ជាក់អាហាររីកា និង ទឹតូ។
កូនឆ្កែ និងអំពិលអំពែកនៅគេងលង់លក់នៅឡើយ។

មិនយូរប៉ុន្មានយានរង្វើលាន់គ្រឹប។ គ្រប់គ្នាទប់លំនឹង។
អេលាន ប្រាប់៖ ឥឡូវយើងកំពុងចុះចតលើភពមួយ។
ពួកគេប្រុងស្ទុះចេញទៅ។
ប៉ុន្តែ អេលាន ប្រាប់ឲ្យគ្រប់គ្នាពាក់សម្លៀកបំពាក់ត្រឹមត្រូវ
សម្រាប់ចេញទៅក្រៅភព។

ចេញមកក្រៅយាន រីកសម្លឹងមើលទីនោះដោយងឿងឆ្ងល់៖
ទីនេះមិនដូចផ្ទះយើងសោះ។
ទីតូ ងក់ក្បាលទឹកមុខក្រៀម៖ មែនហើយ! គ្មានទឹក គ្មានដើមឈើ ហើយក្តៅទៀត។

ស្រាប់តែសន្លឹកផ្ទះដឹកក្រែកមួយបានកើតឡើង។
ធូលីហុយទ្រលោមរកមើលអ្វីមិនយល់។
អេលាន ស្រែកប្រាប់៖ បន្ទះអាចម៍ផ្កាយធ្លាក់មកហើយ!
ឆាប់ឡើងលើយានភ្លាម! គ្រប់គ្នាភ័យស្ទន់ស្មៅប្រញាប់រត់តម្រង់យាន។

អេលាន ចាប់ចុះបញ្ជាយាន។ ភ្លាមនោះអាចម៍ផ្កាយដ៏ធំមួយហោះសំដៅមកមុខយាន។
ទឹតូ និង រីកា ក៏ស្រែកតំណាលគ្នា៖ គ្រោះថ្នាក់ណាស់!
យានក៏ដំណើរការ ប៉ុន្តែស្ទើរ៖ ទង្គិចបានកើតឡើង។

យានហោះចេញគេចជុំអាចម៍ផ្កាយ។ ផុតបន្តិច យានក៏រង្វើយ៉ាងខ្លាំង។
ភ្លើងក្រហមលោតភ្លឺបន្តិចៗ។ សំឡេងប្រកាសអាសន្នរោង មានបញ្ហា! មានបញ្ហា!

ប្រព័ន្ធថាមពលយានឈប់ដំណើរការ។ ពន្លឺអគ្គិសនីដាច់អស់។
យានទាំងមូលងងឹតស្របលើអវកាស។
អេលាន បន្លឺឡើង៖ ប្រព័ន្ធខូចហើយ! ប្រព័ន្ធខូចហើយ!
គ្រប់គ្នាបារម្ភ៖ អ៊ីចឹងវីរហើយ! មុខជាស្លាប់មិនខាន!
វីកាបារម្ភ៖ ខ្ញុំចង់ទៅផ្ទះ ខ្ញុំនឹកប៉ាម៉ាក់! យើងត្រូវរកមធ្យោបាយដោះស្រាយឲ្យបាន។

ឃើញពន្លឺអំពិលអំពែក រីកា ឆក់ទូរស័ព្ទពីទីតុមកបំភ្លឺ។
អំពិលអំពែកហោះបញ្ចេញពន្លឺលើម៉ាស៊ីន។
អេលាន ចាប់ត្រួតពិនិត្យជួសជុល។
កូនឆ្កែជួយ រីកា និង ទីតុ រកឧបករណ៍ឲ្យ អេលាន។
ពួកគេក៏រកឃើញកន្លែងជួសជុល។

អេលាន ប្រាប់៖ អស់ថាមពលហើយ! ត្រូវការជំនួយ។
ទីតូ ដកយកថ្មទូរស័ព្ទហុចឲ្យ អេលាន៖ ហ្នី ណេះ! សាកដាក់វាចូលទៅ!
រីកា ស្រែកដាស់តឿន៖ លឿនឡើងៗ! អាចម៍ផ្កាយមកទៀតឥឡូវហើយ!
អេលាន ក៏សាកដាក់ថ្មទូរស័ព្ទចូលក្នុងម៉ាស៊ីនយាន។

ម៉ាស៊ីនថាមពលដំណើរការឡើងវិញ។
អេលាន បញ្ជាយានយ៉ាងរហ័ស។
ទាំងអស់គ្នារំភើបស្រែកថា
អស្ចារ្យណាស់ អេលាន!
យើងគេចផុតហើយ!
ពួកគេក៏សំដៅមកចុះចតនៅផែនដីវិញ។

មនុស្សភ្ញាក់ផ្អើលឈូឆរមើលគ្រប់គ្នា។
ប៉ាម៉ាក់ទីតូ និង រីកាស្ទៈមកឱបពួកគេទាំងទឹកភ្នែក។
ពួកគេរីករាយណាស់ ពេលបានត្រឡប់មកវិញ។

អេលាន ក៏លាពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ។
ទីតូ ទាញទូរស័ព្ទពីក្នុងហោប៉ៅហុចឲ្យ
ម៉ាក់វិញ។ ប៉ុន្តែទូរស័ព្ទគ្មានថ្មទេ។
ទីតូស្រែក៖ ឈប់ៗ! អេលាន!
កុំភ្លេចសងថ្មទូរស័ព្ទខ្ញុំវិញ ។

ពេលនោះទឹកកកភ្ជាប់ដឹងខ្លួនធ្លាក់ពីលើគ្រែទាំងដៃកាន់ទូរស័ព្ទ។
រីកា និងកូនឆ្កែក៏រត់ចូលមកមើល។
ទឹក សើចស្មាញប្រាប់រីកា៖ ខ្ញុំយល់សប្តិឃើញអេលាន!
រីកាលាន់មាត់៖ ខ្ញុំក៏ដូចគ្នាដែរ ។
ពួកគេនឹកភ្នកមើលមកទូរស័ព្ទ ក៏ភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង។
នោះគឺរូបថតដំណើរកម្សាន្តដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ
ជាមួយ អេលាន។

ចប់

COPYRIGHT PAGE

រូបភាពដោយ សៀត សុភាព
អត្ថបទដោយ គឹម អានអារុណ
រចនាប្លង់ដោយ លីម អេងគាត

សូមថ្លែងអំណរគុណជាពិសេសដល់ ហ៊ុយ រតនា សៀម កក្កដា ជូ ជិនិត និងក្រុមការងារ CamAnt Technology ដែលជួយដល់ការរៀបចំកម្មវិធីតោះអាន! សៀវភៅ អេឡិចត្រូនិច សម្រាប់កុមារកម្ពុជា ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង នៅរាជធានីភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី ១៨ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៦ កន្លងទៅនេះ។

© មូលនិធិអាស៊ី ឆ្នាំ ២០១៦ រក្សាសិទ្ធិមួយចំនួន

ស្នាដៃនេះត្រូវបានការពារក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណប្រភេទ Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)។ អ្នកអាច ចែករំលែក (ច្បាប់ចម្លង និងចែកចាយបន្តនូវឯកសារនេះ តាមរយៈមធ្យោបាយអ្វីក៏បាន ឬក្នុងទម្រង់អ្វីក៏បាន) និងកែសម្រួល (បញ្ចូលជាមួយខ្លឹមសារផ្សេងទៀត ផ្លាស់ប្តូរ និងកែច្នៃចេញពីស្នាដៃនេះ) ស្នាដៃនេះ ដោយសេរី សម្រាប់គោលបំណងអ្វីក៏បាន សូម្បីតែគោលបំណងពាណិជ្ជកម្ម។ ម្ចាស់អាជ្ញាប័ណ្ណមិនអាចដកហូតសេរីភាពបែបនេះឡើយ ដរាប ណាអ្នកបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌនៃអាជ្ញាប័ណ្ណដូចខាងក្រោម៖

ការថ្លែងអំណរគុណ៖ អ្នកត្រូវផ្តល់ការថ្លែងអំណរគុណឲ្យបានសមស្រប ដាក់តំណភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងទៅកាន់ព័ត៌មានអំពីអាជ្ញាប័ណ្ណ និងបង្ហាញពីចំណុចដែលមានការ ផ្លាស់ប្តូរ។ អ្នក អាចធ្វើបែបនេះក្នុងទម្រង់សមហេតុសមផលណាមួយ ប៉ុន្តែមិនត្រូវធ្វើក្នុងទម្រង់ដែលមានន័យថា អ្នកផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណផ្តល់ការគាំទ្រដល់អ្នក ឬការប្រើប្រាស់ របស់អ្នកនោះទេ។

Illustrated by **Seat Sopheap**

Written by **Kim An Arun**

Layout by **Lim Engkeat**

Special thanks to Huy Rattana, Soeurm Kakada, Chou Chinith, and the CamAnt Technology team for their help with the Let's Read! E-Books for Cambodian Children, which took place in Phnom Penh on 18 September 2016.

© The Asia Foundation, 2016. Some rights reserved.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 Licence (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). You are free to share (copy and redistribute the material in any medium or format) and adapt (remix, transform, and build upon the material) this work for any purpose, even commercially. The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the following license terms:

Attribution: You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.